

دعای شریف عبدالله بن سینان در روز عاشورا

6/3/19

05:35

دعای شریف عبدالله بن سینا...

دعای شریف عبدالله بن سینان در روز عاشورا

اعمال زیادی برای روز عاشورا نقل شده است که یکی از آنها، نماز و دعایی است که به نام راوی این روایت «عبدالله بن سینان» منسوب است.

نماز و دعای بسیار مهمی به عنوان یکی از اعمال روز عاشورا از حضرت صادق علیه السلام نقل شده است. راوی دعا جناب «عبدالله بن سینان» است و لذا این دعا به نام راوی آن، نامگذاری می‌شود. دعای عبدالله بن سنان در سه کتاب «مصباح المتهجد» مرحوم شیخ طوسی، «المزار الکبیر» مرحوم شیخ محمد بن جعفر مشهدی، و «اقبال الاعمال» مرحوم سید بن طاووس، با کمی اختلاف نقل شده است. نقل «المزارالکبیر» مطابق با نقل «مصباح المتهجد» است. در اینجا، مبنا نقل مرحوم شیخ طوسی در «مصباح المتهجد» است

. متن روایت: عبدالله بن سینان نقل می‌کند که در روز عاشورا به خدمت سیّد و آقایم حضرت صادق (ع) شرفیاب شدم و ایشان را رنگ پریده و اندوهناک یافتم. اشک همچون مروارید از دیدگانش سرازیر بود. عرض کردم: ای فرزند رسول خدا، گریه‌ی شما به چه دلیل است؟ خداوند هرگز دیدگان شما را گریان نکند.حضرت فرمودند: مگر غافلی!؟ آیا نمی‌دانی که حسین بن علی (ع) در چنین روزی شهید شده است؟ عرض کردم: ای آقای من، درباره روزی این روز چه می‌فرمایید؟ حضرت فرمودند: روزه بگیر بدون آنکه در شب، نیت روزه کرده باشی، ؛ و افطار کن بدون آنکه خوشحال باشی ؛ و این‌گونه نباشد که یک روز تمام چیزی نخوری، بلکه ساعتی بعد از نماز عصر شربتی از آب بنوش، زیرا در این ساعت بود که جنگ از خاندان رسول خدا (ص) برطرف شد، در حالیکه سی نفر از اهل بیت و موالیانشان روی زمین افتاده بودند؛ کسانی که اگر رسول خدا (ص) در آن روز در دنیا بود، صاحب تعزیه هر یک از آنها می‌شد. در این هنگام حضرت صادق (ع) آنچنان گریست که محاسن مبارکش از اشک، تر شد. سپس فرمود: ای پسر سنان، بهترین کار در این روز آن است که لباس پاکیزه بپوشی، بندهای آن را بگشایی، آستین‌ها را بالا زده، و در شکل و شمائل عزاداران درآیی. سپس به بیابان یا جایی که (دشمنان) تو را نبینند یا در خانه رفته، بعد از طلوع آفتاب، چهار رکعت نماز (دو نماز دو رکعتی) بخوانی، و رکوع و سجود این نماز را به خوبی انجام دهی. پس در نماز اوّل (یعنی دو رکعت اوّل)، در رکعت اوّل، بعد از حمد، سوره‌ی کافرون، و در رکعت دوّم، بعد از حمد، سوره‌ی توحید را بخوان. در نماز دوّم (یعنی دو رکعت دوم)، در رکعت اوّل، بعد از حمد، سوره‌ی احزاب، و در رکعت دوّم، بعد از حمد، سوره‌ی منافقون را بخوان. در غیر اینصورت، هر سوره‌ی قرآنی که می‌توانی بخوان. بعد از سلام نماز، در حالت ایستاده، به قبر سیدالشّهداء علیه‌السلام رو کن، و در درونت شهادت ایشان و فرزندان و خاندانش را به یاد آورو بر ایشان سلام و صلوات بفرست، و فاتلین ایشان را لعن کن و از افعال آنها تبری بجوی. خداوند به این لعن و تبری،درجه و مقام تو را در بهشت بالا می‌برد و گناهان تو را پاک می‌کند.

سپس از آن محلی که ایستاده‌ای، چند قدم جلوتر برو و بگو:

«إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، رَضِيَ بِقَضَائِهِ، وَ تَسْلِيمًا لِأَمْرِهِ»

ذکر خدا و کلمه استرجاع (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) را زیاد تکرار کن، و در تمام این حالات باید در حال حزن و اندوه باشی.

پس چند قدم به عقب برگرد و در جایگاهی که نماز خواندی قرار گیر. و چنین بگو:

«اللّٰهُمَّ عَذِّبِ الْمَجْرَةَ، الَّذِيْنَ شَاقُّوْا رَسُوْلَكَ، وَ حَارَبُوْا اَوْلِيَآئَكَ، وَ عَدَبُوْا غَيْرَكَ، وَ اسْتَخَلُّوْا مَحَارِمَكَ، وَاعْنِ الْقَادَةَ وَالْاِثْبَاعَ، وَ مَنْ كَانَ مِنْهُمْ، فَحَبِّ وَ اَوْصَحْ مَعَهُمْ، اَوْ رَضِيَ بِفِعْلِهِمْ لَعْنَا كَثِيْرًا. اللّٰهُمَّ وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ، وَاسْتَنْقِذْهُمْ مِنْ اَيْدِي الْمُنَافِقِيْنَ وَ الْمُضِلِّيْنَ وَ الْكُفْرَةِ الْجَاحِدِيْنَ، وَافْتَحْ لَهُمْ فُتْحًا يَسِيْرًا، وَ اِنْحَ لَهُمْ رُوْحًا وَ فَرَجًا قَرِيْبًا، وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ عَلَيَّ عَدُوْكَ وَ عَدُوْهِمْ سُلْطٰنًا تَصِيْرًا».

سپس دستانت را به حالت دعا بلند کن و در حالی که دشمنان آل محمد (ص) را قصد می‌کنی، چنین بگو:

«اللّٰهُمَّ اِنَّ كَثِيْرًا مِنَ الْاُمَّه نَاصَبَتِ الْمُسْتَحْفَظِيْنَ مِنَ الْاِيْمَةِ، وَ كَفَرَتْ بِالْكَلِمَةِ، وَ عَكَمَتْ عَلَي الْقَادَةِ الظَّلْمَةِ، وَ هَجَزَتِ الْكِتَابَ وَ السُّنَّةَ، وَ عَدَلَتْ عَنِ الْخَبِيْثِيْنَ الَّذِيْنَ اَمَرَتْ بِطَاعَتَيْهِمَا وَالتَّمْسِكِ بِهِيْمَا، فَاَمَاتَتِ الْحَقَّ، وَ حَادَثَتْ عَنِ الْقَضِيْدِ، وَ مَالَتِ الْاِحْزَابَ، وَ حَرَفَتِ الْكِتَابَ، وَ كَفَرَتْ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهَا، وَ تَمَسَّكَتْ بِالْبَاطِلِ لَمَّا اعْتَرَضَهَا، فَضَيَّعَتْ حَقَّكَ، وَ اضَلَّتْ خَلْقَكَ، وَ قَتَلَتْ اَوْلَادَ نَبِيِّكَ وَ خِيْرَةَ عِبَادِكَ وَ حَمَلَةَ عِلْمِكَ وَ وَرَثَةَ حِكْمَتِكَ وَ وَحِيْكَ. اللّٰهُمَّ فَزَلِّلْ اَنْفَادَ اَعْدَائِكَ وَ اَعْدَاءَ رَسُوْلِكَ وَ اَهْلِ بَيْتِ رَسُوْلِكَ. اللّٰهُمَّ وَ اَحْرِبْ دِيَارَهُمْ، وَاقْلُلْ سِلَاحَهُمْ، وَ خَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ، وَ فُتْ فِي اَعْضَادِهِمْ، وَ اَوْهِنْ كَيْدَهُمْ، وَ اضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ، وَازْوِهِمْ بِخَيْرِكَ الدَّامِعِ، وَ طَمِّهْمْ بِالْبَلَاءِ طَمًا، وَ فَمِّهْمْ بِالْعَذَابِ قَمًا، وَ عَذِّبْهُمْ عَذَابًا تُكْرَأُ، وَ خُدِّهِمْ بِالسِّيْرِ وَ الْمَثَلَاتِ الَّتِي اَهْلَكْتَ بِهَا اَعْدَاءَكَ، اِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ. اللّٰهُمَّ اِنَّ سُنَّتَكَ ضَائِعَةٌ، وَ اَحْكَامَكَ مُعْظَلَةٌ، وَ عِزَّةَ نَبِيِّكَ فِي الْاَرْضِ هَائِمَةٌ. اللّٰهُمَّ فَاعِنِ الْحَقَّ وَ اَهْلَهُ، وَ اَقْمَعِ الْبَاطِلَ وَ اَهْلَهُ، وَ مَنْ عَلَنَيْتَا بِالنَّجَاحِ، وَاهْدِنَا اِلَى الْاِيْمَانِ، وَ عَجِّلْ فَرَجَنَا، وَانْظِمَّهُ بِفَرَجِ اَوْلِيَآئِكَ، وَاجْعَلْهُمُ لَنَا وُدًّا، وَاجْعَلْنَا لَهُمْ وُفْدًا. اللّٰهُمَّ وَ اَهْلِكَ مَنْ جَعَلَ يَوْمَ قَتْلِ اِبْنِ نَبِيِّكَ وَ خِيْرَتِكَ عِيْدًا، وَاسْتَهَلَّ بِهٖ فَرَجًا وَ مَرَجًا، وَ خُدْ اَخْرَهُمْ كَمَا اَخَذْتَ اَوْلَهُمْ، وَ اَضْعِفِ اللّٰهُمَّ الْعَذَابَ وَ التَّنْكِيلَ عَلَي ظَالِمِي اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ، وَ اَهْلِكَ اَشْيَاعَهُمْ وَ قَادَتَهُمْ، وَ اَبْرُ حِمَاتَهُمْ وَ جَمَاعَتَهُمْ. اللّٰهُمَّ وَ ضَاعِفْ صَلَوَاتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ تِرْكَاتِكَ عَلَي عِيْرَةِ نَبِيِّكَ، الْعِيْرَةِ الصَّابِعَةِ الْخَائِفَةِ الْمُسْتَدَلِّهِ، بِبِقِيَّةِ مِنَ السَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الرَّاِكِيَةِ الْمُتَارِكَةِ، وَ اَعْلِ اللّٰهُمَّ كَلِمَتَهُمْ، وَ اَفْلِحْ حُجَّتَهُمْ، وَ اَكْشِفِ الْبَلَاءَ وَ الْاَوْءَاءَ، وَ حَنَادِسَ الْاِبَاطِيْلِ وَ الْعَقَى عَنَّهُمْ، وَ ثَبِّثْ قُلُوْبَ شِيْعَتِهِمْ وَ حِرْبِكَ عَلَي ظَاعِنِكَ وَ وِلَاتِيْتَهُمْ وَ نُصْرَتِهِمْ وَ مَوَالِيْتَهُمْ، وَ اَعِيْنَهُمْ وَاسْتَحْضِهِمُ الصَّبْرَ عَلَي الْاَذَى فَيْكَ، وَاجْعَلْ لَهُمْ اَيَّامًا مَشْهُودَةً، وَ اَوْقَاتًا مَحْمُوْدَةً مَسْغُوْدَةً، يُوْشِكُ فِيْهَا فَرَجُهُمْ، وَ تُوجِبُ فِيْهَا تَمْكِيْنَهُمْ وَ نُصْرَهُمْ كَمَا ضَمِنْتَ لِاَوْلِيَآئِكَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ، فَاِنَّكَ قُلْتَ وَ قَوْلِكَ الْحَقُّ: «وَ عَدَّ اللهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَ عَمِلُوْا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ، وَ لَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ، وَ لَيَبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَدَدٍ خَوْفِهِمْ اٰمَنًا، وَ يُعَذِّبُوْنِيْ لَآ يَشْرِكُوْنَ بِيْ شَيْئًا»، اللّٰهُمَّ اَكْشِفْ غُمَّتَهُمْ، يَا مَنْ لَا تَمْلِكُ كَشْفَ الصَّرِّ اِلَّا هُوَ، يَا وَاحِدٌ يَا اَحَدٌ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، وَ اَنَا يَا اِلٰهِيْ عَبْدُكَ الْخَائِفُ مِنْكَ، وَ الرَّاجِعُ اِلَيْكَ، السَّائِلُ لَكَ، الْمُسْتَقْبِلُ عَلَيْكَ، الْاَلْحَى اِلَى فِتَائِكَ، اَلْعَالَمُ بِاَنَّهُ لَاهْلَجًا مِنْكَ اِلَّا اِلَيْكَ، فَتَقَبَّلِ اللّٰهُمَّ دُعَانِيْ، وَاسْتَمِعْ يَا اِلٰهِيْ عِلَانِيَّتِي وَ نَجْوَانِيْ، وَاجْعَلْنِيْ مِنْ رَضِيْتِ عَمَلِهِ، وَ قَبِلْتَ نُسْكُهُ، وَ نَجَّيْتَهُ بِرَحْمَتِكَ، اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ. اللّٰهُمَّ وَ صَلِّ اَوْلًا وَ اٰخِرًا عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ بَارِكْ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ، بِاَكْمَلِ وَ اَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ عَلَي اَنْبِيَآئِكَ وَ رُسُلِكَ وَ مَلَائِكَتِكَ وَ حَمَلَةِ عَرْشِكَ يَا اِلٰهَ الْاَنْث. اللّٰهُمَّ وَ لَا تَفْرُقْ بَيْنِي وَ بَيْنَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيَّهِ وَ عَلَيْهِمْ، وَاجْعَلْنِيْ اِلَى مَوَالِيْ مِنْ شِيْعِهِ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ ذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرَةِ الْمُتَنَجِّبَةِ، وَ هَبْ لِي التَّمَسُّكَ بِخَيْلِهِمْ، وَ الرِّضَا بِسَبِيْلِهِمْ، وَ الْاِخْتِدَ بِطَرِيْقَتِهِمْ، اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيْمٌ».

سپس به سجده برو و صورت بر خاک بگذار و بگو

«يَا مَنْ يَخْتَكُمُ مَا يَسْأءُ، وَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ، اَنْتَ حَكَمْتَ، فَلَكَ الْحَفْدُ مَحْمُوْدًا مَشْكُوْرًا، فَعَجَّلْ يَا مَوْلَانِي فَرَجَهُمْ وَ فَرَجَنَا بِهِمْ، فَاِنَّكَ صَمِيْنْتُ اِعْزَاؤَهُمْ بَعْدَ الدَّلٰهِ، وَ تَكْتِيْرَهُمْ بَعْدَ الْقِيْلِهِ، وَ اِظْهَارَهُمْ بَعْدَ الْحُمُوْلِ، يَا اَصْدَقَ الصَّادِقِيْنَ، وَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ، فَاسْأَلْكَ يَا اِلٰهِيْ وَ سَيِّدِي مُتَضَرِّعًا اِلَيْكَ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ، تَسْطُ اَمْلِيْ، وَ النَّجَاوُرَ عَنِّيْ، وَ قُبُوْلَ قَلِيْلِ عَمَلِيْ وَ كَثِيْرِهِ، وَ الرَّيَادَةَ فِيْ اَيَّامِيْ، وَ تَنْبِيْغِيْ ذَلِكَ الْمَشْهَدِ، وَ اَنْ تَجْعَلَنِيْ مِنْ يَدْعَى فَيُجِيْبُ اِلَى طَاعَتِهِمْ وَ مَوَالِيْتِهِمْ وَ نُصْرِهِمْ، وَ تُرِيْتِيْ ذَلِكَ قَرِيْبًا سَرِيْعًا فِيْ عَافِيَّتِهِ، اِنَّكَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ».

سپس سر خود را به سوی آسمان بلند کن و بگو:

«اَعُوْذُ بِكَ مِنْ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ لَايَرْجُوْنَ اَيَّامَكَ، فَاعِذْنِيْ يَا اِلٰهِيْ بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكِ».

حضرت صادق (ع) در ادامه فرمود: ای پسر سنان، اگر چنین کنی، این عمل برای تو بهتر است از حجّ و عمره‌ی بسیار که در این راه از مالت انفاق کنی و بدنت را به سختی اندازی، و از خانواده و فرزندات جدا شوی. ای پسر سنان، بدان که هر کس در این روز، این نماز را به جا آورد، و دعایش را با اخلاص بخواند، و این عمل را با یقین و تصدیق انجام دهد، خداوند ده ویژگی به او عطا می‌کند. بعضی از آن ویژگی‌ها عبارتند از: خداوند او را از مرگ بد حفظ می‌کند، خداوند او را از سختی‌ها و فقر ایمن می‌کند، خداوند تا هنگام مرگ دشمنی را بر او غلبه نمی‌دهد، خداوند او و فرزندان‌ش تا چهار نسل را از جنون و جنام و پبسی حفظ می‌کند، خداوند شیطان و دوستانش را بر او و چهار نسل بعد از او جزیره نمی‌سازد. عبدالله بن سنان می‌گوید: بعد از سخنان حضرت صادق (ع) از نزد ایشان رفتم، در حالیکه چنین می‌گفتم: شکر خدای را به جا می‌آورم که بر من به واسطه معرفت و محبت شما متّمت نهاد، و از خداوند درخواست می‌کنم که به واسطه متّمت و رحمتش، مرا بر انجام آنچه از اطاعت شما واجب شده است، یاری فرماید